

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 603

NGƯỜI TIN PHẬT AN VUI

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Năm ngày 05/08/2021.

Người tin Phật an vui, mọi thứ đều không có lo lắng. Chúng ta thường nghe nói, học Phật là học an vui, học Phật là học giải thoát, tự tại, không vướng bận. Vậy mà người học Phật nhiều năm mà vẫn không tự tại, không an vui. Nhiều người đã quy y Phật mà vẫn lo lắng, bận tâm nhiều thứ. Ta tưởng rằng ta đã quy y Phật thì ta tin Phật sao? Chưa phải!

- **Tin Phật thì phải y giáo phụng hành. Tin Phật là phải thật làm.**
- **Chưa hiểu giáo huấn của Phật một cách tường tận thì chưa phải là tin Phật.**
- **Đã hiểu tường tận giáo huấn của Phật nhưng không làm thì cũng chưa phải là tin Phật.**
- **Làm theo lời Phật dạy, nhưng chưa thiết thực làm, làm nửa chừng, làm nửa vời cũng chưa phải là tin Phật.**
- **Có quy y Phật, có được Pháp danh cũng chưa phải là tin Phật.**

Phật dạy chúng ta: “*Cần tu Giới – Định – Tuệ, diệt trừ Tham – Sân – Si*”. “*Cần*” là “*chuyên cần*”. Ngày ngày chúng ta có chuyên cần tu Giới, tu Định, tu Huệ hay không?

TU GIỚI: “*Giới*” là những điều cấm, những điều không nên làm, ta không được vượt qua những chuẩn mực đó.

TU ĐỊNH: Tu định là giữ cho tâm Thanh Tịnh, luôn kiểm soát tâm mình, không để dấy khởi động niệm. Ngày ngày ta để cho vọng niệm dấy khởi, toàn là những vọng niệm bất thiện: Tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Đây chính là cội gốc.

TU TUỆ: Chưa chắc những điều bản thân mình cho là thiện, là tốt đã đúng. Vì vậy mọi thứ ta đều phải dựa vào trí tuệ, tiêu chuẩn của Phật để quán sát xem: Những việc ta làm có sai với lời dạy của Phật không? Có sai với lời dạy của Thánh Hiền không? Có sai với chuẩn mực, phép tắc, giới điều, pháp luật quy định hay không?

Nhiều người tin Phật một cách mù quáng, tin theo kiểu tin thần quyền, coi Đức Phật như một vị thần ban phước giáng họa. Phật không có năng lực ban phước giáng họa cho chúng ta. Phật dạy bảo để chúng ta chính mình tích công bồi đức. Nhưng từ lâu, đại chúng trong cộng đồng xã hội coi Đức Phật như một vị Thần ban phước.

Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói rất rõ: **“Trên bước đường giải thoát, ta chỉ là kẻ dẫn đường. Đi đến được hay không, các con phải tự nỗ lực mà đi”**. Trên bước đường tu tích công đức, chính chúng ta cũng phải tự tu tích theo những giáo huấn, những chuẩn mực mà Phật đã dạy, y giáo phụng hành. Người có thể ban phước cho ta chính là ta. Nhưng ít người biết được như vậy. Từ lâu, ở nhân gian, người ta đã biến Phật thành một đấng Thần linh, biến nơi thờ Phật thành nơi để cầu xin. Tất cả bài trí ở nơi cửa Phật đều là phương tiện giáo dục chứ không phải là nơi để ban phước.

Hòa thượng ra nước ngoài giảng Kinh, khi về thăm Thầy Lý Bình Nam, Thầy Lý Bình Nam nói với Hòa thượng: **“Ông phải tin Phật!”**. Hòa thượng lúc đó đã xuất gia, đã là giảng sư đi giảng Kinh thuyết pháp khắp nơi. Lúc đầu Hòa thượng giật mình và không hiểu, sau đó Ngài mới hiểu lời Thầy của mình. **“Tin Phật” là bản thân mình phải thật làm theo những gì Phật dạy chứ không chỉ là tiếp nhận giáo huấn của Phật rồi đi giảng giải, nói cho người khác nghe.**

Chúng ta phải đặc biệt chú ý! Nhiều người nghĩ rằng mình đã thông hiểu, mình đã có thể giảng giải cho người khác nghe nhưng bản thân mình còn nguyên những phiền não, tập khí, thói quen xấu, vọng tưởng vẫn còn nguyên. Vậy thì không phải là tin Phật, không thể có an vui! Nếu ta vẫn bị tập khí sai khiến, tự tư tự lợi còn nguyên, danh vọng lợi dưỡng còn nguyên, ngày ngày chìm đắm trong hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn đều đều, vậy thì học Phật nhưng ngày nào cũng phiền não, tâm vẫn bất an, bởi vì không làm đúng theo lời Phật dạy.

Hòa thượng nói: **“Tin Phật là phải thật làm. Chưa thật làm thì chưa phải là tin Phật”**.

Nhiều người đã quy y Phật, đã có Pháp danh, đã đi chùa nhiều năm, đã ăn chay rất ruột nhưng khổ đau vẫn khổ đau, ngày ngày phiền não vẫn phiền não. Họ không biết cách giải quyết, quay trở lại trách Phật, cho rằng Phật không linh. Họ tu hành nhiều năm nhưng tập khí vẫn còn nguyên, tâm bao chao, nóng vội, hấp tấp, đường đột. Vì vậy, họ chỉ có phiền não, không có an vui, cuối cùng rất rất nhiều người bỏ Phật mà đi. Chúng ta cũng phải phản tỉnh chính bản thân mình.

Tin Phật là phải thật làm. Cho dù chúng ta làm chưa được, làm chưa tới, làm chưa giống nhưng phải thật làm. Hòa thượng nói: “Trong Phật pháp nói TÍN – GIẢI – HÀNH – CHÚNG. Điều thứ nhất mình phải tin chính mình, sau đó mới tin người. Chúng ta phải tin tưởng tự tánh của mình là Thanh Tịnh, tự tánh của mình y như Phật, không khác. Mình phải tin rằng chính mình là Phật nhưng là vị Phật đang bị mê bởi tài, sắc, danh, thực, thù, tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn. Bây giờ chúng ta đang ở trong quá trình đào thải những thứ này”.

Hòa thượng nói: **“Tin Phật không đơn giản như người ta nghĩ. Người ta đã quy y Phật, đã có tên Pháp danh, đã ăn chay, ngày ngày tụng Kinh, niệm Phật. Họ tưởng rằng mình đã tin Phật nhưng đó chưa phải là tin Phật, đó chỉ là hình thức. Thế nào mới gọi là tin Phật? Bạn phải đem những lời giáo huấn mà Phật dạy trên Kinh thấy đều làm được, phải thực tiễn ngay trong khởi tâm động niệm, trong đối nhân xử thế tiếp vật hàng ngày. Như vậy mới gọi là tin Phật”**.

Thầy từng nói: “*Các vị nói mình là Phật tử. Phật tử là đệ tử của Phật. Các vị đang làm theo lời Phật dạy hay đang làm theo lời ma dạy? Phật tử thì phải làm theo lời Phật dạy. Nếu không làm theo lời Phật dạy, toàn làm theo lời ma dạy thì đó là ma tử, không phải là đệ tử Phật. Ma dạy tham sân si, tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, ngày ngày nghĩ đến hưởng thụ tài sắc danh thực thùy, ngày ngày chiều theo tập khí phiền não của mình*”.

Cho dù bạn ngày ngày tụng Kinh niệm Phật nhưng bạn không làm được những gì Phật dạy thì chưa gọi là tin Phật. Chúng ta đã hiểu tại sao mình học Phật mà không nhận được sự lợi lạc. Tin Phật phải là thật tin, thật hiểu, thật làm. Điều quan trọng nhất là thật làm. Thật tin, thật hiểu, thật làm thì chân thật có lợi ích, chắc chắn có lợi ích. Người chưa có lợi ích là người chưa thật làm.

Người ta chuyên tham, mình chuyên bố thí thì mình không còn phiền não. Họ ngày ngày nghĩ cách chiếm đoạt phần hơn, chiếm đoạt của người khác. Mình thì ngày ngày nhận phần thiệt thòi, luôn nghĩ cách cho tặng người khác. Một việc tưởng chừng dễ làm nhưng không phải ai cũng làm được: Chúng ta đi chợ, một đồng ba trái, ta chọn trái to hay trái nhỏ? Thầy trồng rau quả, khi mang rau quả đi tặng thì Thầy lựa chọn quả to, quả ngon, xuôn đẹp để tặng mọi người. Quả nào bé hơn, cong queo, nhỏ hơn thì Thầy để lại cho mình ăn. Chúng ta phải kiên trì thực tập làm từ những việc nhỏ như vậy chứ không phải một sớm một chiều mà làm được ngay. Thầy nấu được món gì ngon thì chỉ ăn một chút, chủ yếu Thầy mang đi cho tặng người khác. Khi chúng ta có tâm như vậy thì ngày ngày an vui. Nếu chúng ta ngày ngày sợ hơn sợ thua, sợ được sợ mất, sợ thành sợ bại, sợ tốt sợ xấu thì không thể an vui.

Chúng ta hàng ngày luôn dành những phần thuận tiện, tốt đẹp cho người, chịu phần thiệt thòi về mình. Đó chính là chúng ta đang đối trị với tập khí phiền não của mình, đối trị tâm tham lam bôn xển của mình. Mình nhận phần thiệt thòi nhưng thực sự mình không thiệt thòi, bởi vì “*chịu thiệt thòi là phước*”.

Một Sư cô phát tâm học tiếng Hán để dịch Kinh. Sư cô nhờ Thầy hàng ngày sửa bài mà Sư cô học tập. Thầy trả lời thư của Sư cô rằng: “*Sư cô đã phát tâm dịch Kinh để đem Phật pháp phổ biến đến chúng sanh, đó là tâm vô cùng tốt. Muốn lợi ích chúng sanh thì chính mình phải dũng mãnh tinh tấn hơn để đối trị tập khí đời thường, cố gắng học tập thì mới có cơ hội để phụng hiến*”. Nếu chúng ta không “*dũng mãnh tinh tấn*” loại bỏ tập khí đời thường thì độ mình còn chưa xong, làm sao có thể độ chúng sanh. Nếu làm vì để thỏa mãn cái ta, làm vì danh vọng lợi dưỡng thì không nên làm. Muốn lợi ích chúng sanh thì phải “*dũng mãnh tinh tấn*” loại bỏ tập khí đời thường của chính mình. “*Dũng mãnh tinh tấn*” loại bỏ được tập khí đời thường (*tài sắc danh thực thùy*) thì an vui! Không “*dũng mãnh tinh tấn*” thì không loại bỏ được tập khí. Thầy đọc bản dịch mà Sư cô gửi, Thầy thấy bản dịch rồi ren, tâm quá mong cầu thành đạt, không bắt đầu từ căn bản. Trong dịch thuật, chúng ta phải học kinh nghiệm của người đi trước, chuyển ngữ thành văn phong của tiếng Việt để mọi người hiểu. Thầy khuyên Sư cô bắt đầu lại từ đầu.

Trong mọi hoàn cảnh, chúng ta cần trút sạch bỏ hết những sai lầm trước đây để bắt đầu lại từ đầu. Có khởi đầu tốt thì mới có kết quả tốt, nếu không thì vẫn mãi như vậy. Sự khởi đầu đã sai thì kết quả mãi mãi sai. Sự bắt đầu của mỗi chúng ta đều có vấn đề, kéo theo hệ lụy. Nhưng chúng ta không dám rũ bỏ, trút sạch. Phải bắt đầu lại từ đầu!

Thầy may mắn là trước đây chưa từng học ai, chỉ học Hòa thượng từ băng đĩa, sách vở, bài giảng của Ngài. Trong giấc mơ có nhiều lần Thầy gặp Hòa thượng. Trong hiện thực, thầy chưa từng một lần được gặp, chưa từng một lần được quỳ dưới chân Hòa thượng nhưng cả đời Thầy chỉ theo học Hòa thượng. Thầy không có những tư tưởng xen tạp.

Nhiều người học Phật nhiều năm mà những lời nói ra luôn khiến mọi người phiền não. Học như vậy thì không có lợi ích gì, không thể an vui, không trở thành đệ tử của Phật mà trở thành oan gia của Phật. Nếu trở thành oan gia thì chắc chắn bị chướng ngại, tiếp tục tạo nghiệp.

Hòa thượng nói:

- **Nếu Phật dạy bạn phải hiếu thuận Cha Mẹ, bạn hiểu rồi nhưng trong nhà bạn chưa tận hiếu thì bạn chưa tin Phật.**
- **Phật dạy bạn phụng sự Sư trưởng, bạn cũng biết phải phụng sự Sư trưởng nhưng bạn căn bản không cung kính Lão sư, một điều bạn cũng không làm được đến nơi. Vậy thì bạn chưa tin Phật.**
- **Tin Phật rất khó, không dễ. Thật tin, thật hiểu, thật làm mới thật an lạc. Người y giáo phụng hành mới là người tin Phật.**
- **Bạn không hiểu rõ ràng, bạn lơ mờ không tường tận những giáo huấn mà Phật đã dạy thì bạn chưa tin Phật.**
- **Bạn hiểu rõ ràng tường tận những giáo huấn của Phật nhưng bạn làm không được hoặc chưa làm thì đó không phải là tin Phật.**
- **Tin là phải làm được.**
- **Phật dạy chúng ta: “Diệt trừ tham sân si, cần tu Giới Định Tuệ” mà ta chưa làm được thì chưa phải là tin Phật.**
- **Bạn ngày ngày tụng Kinh, ngày tụng lạy Phật, ngày tụng niệm Phật mà từ sáng đến chiều vẫn tham sân si mạn, phải quấy tốt xấu, hơn thua lời lẽ thì bạn chưa tin Phật.**
- **Cho dù bạn không niệm Phật, không tụng Kinh, không lạy Phật nhưng bạn chân thật y giáo phụng hành thì bạn chân thật tin Phật. Bạn phải hiểu rõ đạo lý này.**
- **Biết giảng Kinh, biết nhập Định cũng không ích gì. Bạn không làm được, thì bạn vẫn là chưa tin. Tin Phật là phải hiểu nghĩ lý mà Phật đã dạy, phải y giáo phụng hành thì đó mới là thật tin. Không thể y giáo phụng hành thì làm gì gọi là tin Phật!**

➤ Chưa tin Phật thì những công đức lợi ích thù thắng của Phật pháp, bạn nhất định không thể nào có được.

“*Làm được*” có nghĩa là ta thật làm, đành rằng ta chưa làm thật giống nhưng ta đã thật làm. “*Làm được*” không phải là làm giống y hệt như Phật.

Người tin Phật nhất định an vui, trong nội tâm không bận tâm lo lắng. Chúng ta đã hiểu nguyên lý nguyên tắc, người tạo nghiệp thì nhất định phải thọ báo. Chúng ta khuyên Cha Mẹ không được thì chúng ta cứ chân thật tu tập, tích cực tích công bồi đức rồi hồi hướng công đức cho cha Mẹ. Chúng ta không cần phải chạy đôn chạy đáo, chạy Đông chạy Tây, đi xem bói, cúng thần cúng quỷ, cuối cùng xa lìa chánh pháp, rơi vào tà pháp.

“*Đức trọng quý thân kinh*”, người có phước có đức thì quý thân cũng kính sợ. Ta tích cực tạo phước báo, làm nhiều việc tốt, tạo nhiều năng lượng tích cực thì Cha Mẹ, người thân của chúng ta cũng được hưởng. Ma quỷ muốn phá thân bằng quyền thuộc của mình mà mình làm nhiều việc tốt, lợi ích chúng sinh thì ác thần cũng không dám phá. Chúng ta xem lại xem mình đã thật tin Phật chưa. Nếu chưa thật tin Phật thì chưa an lạc. Nếu thật tin Phật thì chắc chắn có an lạc.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!